

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 13.10.2009
KOM(2009) 522 slutlig

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 167 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Enligt artikel 395 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att införa särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i direktivet, för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att hindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Genom rådets beslut 2007/133/EG av den 30 januari 2007 (EUT L 57, 24.2.2007, s. 12) bemyndigades Sverige och Förenade kungariket att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 167 i mervärdesskattedirektivet till och med den 31 december 2009.

Beslutet ger länderna tillstånd att skjuta upp tidpunkten för rätten att dra av mervärdesskatt till den tidpunkt då den betalas till leverantören av varor eller tillhandahållaren av tjänster för sådana beskattningsbara personer vars årsomsättning för Sveriges del inte överskrider 3 miljoner svenska kronor och för Förenade kungarikets del 1,35 miljoner brittiska pund, vilket ger dessa personer rätt att välja att omfattas av en frivillig ordning (redovisning enligt kontantprincipen) där mervärdesskatten för dessa personers utgående transaktioner enligt artikel 66 b i mervärdesskattedirektivet blir utkrävbar när de mottar betalningen.

I en skrivelse som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 3 mars 2009 ansökte Sverige om tillstånd att förlänga åtgärden. I en skrivelse som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 15 januari 2009 ansökte Förenade kungariket om tillstånd att förlänga åtgärden samt om en höjning av det årliga omsättningstaket till 1,5 miljoner brittiska pund. Landet anförde att en sådan höjning skulle göra det möjligt att behålla en koppling till tröskeln för mikroföretag på 2 miljoner euro, enligt den aktuella växelkursen mellan brittiska pund och euro, och att höjningen skulle innebära att ytterligare 6 800 företag kunde omfattas av ordningen.

I skrivelser av den 9 juli 2009 överlämnade kommissionen, enligt artikel 395.2 i mervärdesskattedirektivet, Sveriges och Förenade kungarikets ansökningar till de övriga medlemsstaterna, och i skrivelser av den 13 juli 2009 underrättade kommissionen Sverige och Förenade kungariket om att den hade alla uppgifter som krävdes för att behandla ärendet.

Ordningen med redovisning enligt kontantprincipen utgör en förenklad och frivillig beskattningsordning som riktas till små företag som inte omfattas av skattebefrielse. Enligt denna ordning kan dessa beskattningsbara personer använda en enkel regel grundad på vilka datum de betalar de utgifter som ligger till grund för ingående mervärdesskatt respektive när de får betalt för sina utgående transaktioner, för att fastställa vid vilka tidpunkter de måste utöva rätten att dra av mervärdesskatt respektive betala skatt till staten. Ordningen utgör följaktligen en förenkling som i synnerhet riktar sig till de företag som har svårt att tillämpa de normala reglerna för att fastställa dagen för ingående och utgående transaktioners utkrävbarhet och för de

företag som inte använder en periodiserad redovisning. Ordningen innebär dessutom en likviditetsfördel för särskilt de företag som främst har utgifter som inte är belagda med mervärdesskatt, t.ex. löner, eller de företag vars kunder dröjer länge med betalningen utan att de själva kan dröja lika länge med att betala sina leverantörer.

Kommissionens förslag till direktiv av den 28 januari 2009 om ändring av direktiv 2006/112/EG i fråga om faktureringsregler (KOM(2009) 21 slutlig) innehåller regler om att samtliga medlemsstater får skjuta upp tidpunkten för rätten att dra av mervärdesskatt till den tidpunkt den betalas till leverantören av varor eller tillhandahållaren av tjänster. Detta skulle gälla för beskattningsbara personer vars årsomsättning inte överskrider en viss nivå, som medlemsstaterna får fastställa till högst 2 miljoner euro (dvs. tröskeln för mikroföretag enligt kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003, EUT L 124, 20.5.2003, s. 36). Dessa beskattningsbara personer omfattas därigenom av en frivillig ordning enligt vilken mervärdesskatt på deras utgående transaktioner inte blir utkrävbar förrän de mottagit betalning för dessa transaktioner.

Mot bakgrund av artikel 395 i mervärdesskattedirektivet och de argument som anförts av Sverige och Förenade kungariket bedömer kommissionen att den ansökta avvikelsen uppfyller villkoren i den artikeln och särskilt att avvikelsen, som en del av den frivilliga ordningen med redovisning enligt kontantprincipen, möjliggör en förenkling av skatteuppbörden för mikroföretag. Med hänsyn även till den bakgrund som beskrivs ovan har kommissionen följaktligen inga invändningar mot ansökningarna, varför ett förslag med motsvarande innebörd bör läggas fram för rådet. Taken för årsomsättning ligger dessutom under den nivå som kommissionen föreslagit, om man tillämpar omräkningsreglerna enligt artiklarna 399 och 400 i mervärdesskattedirektivet.

Enligt kommissionen bör emellertid avvikelsen ha en begränsad tillämpningsperiod så att man på grundval av särskilt uppgifter från de berörda medlemsstaterna regelbundet kan utvärdera om de rättsliga eller sakliga skäl som motiverar avvikelsen fortfarande föreligger. Under alla omständigheter bör avvikelsen också upphöra att gälla när harmoniserade regler för denna särskilda ordning enligt kommissionens förslag börjar tillämpas.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

Enligt förslaget till beslut får länderna behålla en frivillig ordning med redovisning enligt kontantprincipen som syftar till att för mikroföretag förenkla tillämpningen av mervärdesskattereglerna samtidigt som deras likviditetssituation förbättras. Åtgärden får således positiva effekter för mikroföretag. Det är inte nödvändigt att anlita extern experthjälp, att samråda med berörda parter eller att analysera effekterna av beslutet. Under alla omständigheter är effekterna inte särskilt stora eftersom tillämpningsområdet och tillämpningsperioden begränsas.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

Det föreslagna beslutet syftar till att tillåta Sverige och Förenade kungariket att fortsätta tillämpa en avvikelse från artikel 167 i mervärdesskattedirektivet som

innebär att tidpunkten för rätten till avdrag för mervärdesskatt skjuts upp till den tidpunkt skatten betalas till en leverantör av varor eller tillhandahållare av tjänster. Detta ska gälla beskattningsbara personer vars årsomsättning för Sveriges del inte överskrider 3 miljoner svenska kronor och för Förenade kungarikets del 1,5 miljoner brittiska pund, och dessa företag omfattas därmed av en frivillig ordning med redovisning enligt kontantprincipen som innebär att mervärdesskatten för deras utgående transaktioner i enlighet med artikel 66 b i mervärdesskattedirektivet inte blir utkrävbar förrän de mottar betalning för varorna eller tjänsterna.

Den rättsliga grunden för beslutet är artikel 395 i mervärdesskattedirektivet, vilken grundar sig på artikel 93 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Enligt denna artikel måste en medlemsstat som önskar införa särskilda åtgärder som avviker från direktivet bemyndigas av rådet i form av ett rådsbeslut. Eftersom förslaget avser en åtgärd för att genomföra harmonisering av lagstiftningen om omsättningsskatter, är det förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen och går därmed inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet i form av förenkling, eftersom det bara avser ett begränsat antal beskattningsbara personer, vilka dessutom har rätt att välja om de vill omfattas av denna ordning. Förslaget avviker därigenom från principerna i mervärdesskattedirektivet i endast begränsad utsträckning och på ett ändamålsenligt sätt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Enligt förslaget ska beslutets tillämpningsperiod upphöra automatiskt den dag harmoniserade regler som tillåter samtliga medlemsstater att genomföra denna särskilda avvikande åtgärd börjar tillämpas.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 167 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1], särskilt artikel 395.1,

med beaktande av kommissionens förslag[2], och

av följande skäl:

(1) Genom rådets beslut 2007/133/EG[3] och som en avvikelse från artikel 167 i direktiv 2006/112/EG fick Konungariket Sverige (nedan kallat *Sverige*) och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallat *Förenade kungariket*) tillstånd att skjuta upp tidpunkten för avdragsrättens inträde i fråga om mervärdesskatt till den tidpunkt skatten betalas till leverantören av varor eller tillhandahållaren av tjänster för sådana beskattningsbara personer som använder en frivillig ordning med redovisning enligt kontantprincipen, som innebär att mervärdesskatten på deras leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i enlighet med artikel 66 b i det direktivet blir utkrävbar när de mottar betalningen för varorna eller tjänsterna. För att få omfattas av denna ordning får deras årsomsättning för Sveriges del inte överskrida 3 miljoner svenska kronor och för Förenade kungarikets del 1,35 miljoner brittiska pund.

(2) I skrivelser som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 3 mars 2009 respektive den 15 januari 2009 ansökte Sverige och Förenade kungariket om tillstånd att förlänga denna särskilda avvikande åtgärd. Förenade kungariket begärde också att taket för årsomsättning enligt denna ordning skulle höjas till 1,5 miljoner brittiska pund.

(3) I enlighet med artikel 395.2 i direktiv 2006/112/EG överlämnade kommissionen i skrivelser av den 9 juli 2009 Sveriges och Förenade kungarikets ansökningar till de övriga medlemsstaterna, och i skrivelser av den 13 juli 2009 underrättades Sverige och

---

1 EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
2 EUT C , , s. .
3 EUT L 57, 24.2.2007, s. 12.

Förenade kungariket om att kommissionen hade alla uppgifter den behövde för att behandla ärendet.

(4) Ordningen med redovisning enligt kontantprincipen utgör en förenklad och frivillig ordning som riktas till små företag som inte omfattas av skattebefrielse. Enligt denna ordning kan dessa beskattningsbara personer använda en enkel regel grundad på vilka datum de betalar de utgifter som ligger till grund för ingående mervärdesskatt respektive när de får betalt för sina utgående transaktioner, för att fastställa vid vilka tidpunkter de måste utöva rätten att dra av mervärdesskatt och betala skatt till staten. Ordningen utgör således för dessa beskattningsbara personer en förenkling som dessutom kan ge dem en likviditetsfördel.

(5) Den 28 januari 2009 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv (KOM(2009) 21 slutlig) om ändring av direktiv 2006/112/EG avseende faktureringsregler och en möjlighet för samtliga medlemsstater att skjuta upp tidpunkten för rätten att dra av mervärdesskatt till den tidpunkt den betalas till leverantören av varor eller tillhandahållaren av tjänster, för sådana beskattningsbara personer vars årsomsättning inte överskrider en viss nivå – som medlemsstaterna får fastställa till högst 2 miljoner euro – och vilka därigenom omfattas av en frivillig ordning enligt vilken mervärdesskatt på deras utgående transaktioner inte blir utkrävbar förrän de mottagit betalning för dessa transaktioner.

(6) Den begärda särskilda avvikande åtgärden påverkar inte Sveriges och Förenade kungarikets inkomster från mervärdesskatt i det sista konsumtionsledet och har inga effekter på Europeiska gemenskapens egna medel från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från artikel 167 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Sverige och Förenade kungariket att för sådana beskattningsbara personer som avses i andra stycket skjuta upp tidpunkten för avdragsrättens inträde i fråga om mervärdesskatt till den tidpunkt skatten betalas till leverantören av varor eller tillhandahållaren av tjänster.

De beskattningsbara personerna ska ha valt att omfattas av en ordning som innebär att mervärdesskatten på deras leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster blir utkrävbar när de mottar betalning för dessa varor och tjänster. Enligt denna ordning får deras årsomsättning inte överskrida 3 miljoner svenska kronor för Sveriges del och 1,5 miljoner brittiska pund för Förenade kungarikets del.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2010 tills den första tillämpningsdagen för bestämmelser i ett direktiv som ger medlemsstaterna tillstånd att skjuta upp avdragsrättens inträde i fråga om mervärdesskatt till den tidpunkt skatten betalas till leverantören av varor eller tillhandahållaren av tjänster, för sådana beskattningsbara personer vars årsomsättning inte överskrider en viss nivå och som därigenom omfattas av en frivillig ordning som innebär att skatten på deras leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster blir utkrävbar när de

mottar betalning för dessa varor och tjänster. I alla händelser ska detta beslut tillämpas längst till och med den 31 december 2012.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande